

מסכת כתובות

פרק יב משנה ג

אלמנה שאמרה אי אפשר לזו מבית בעלי, אין הירושין יכולין לומר לה וכי לבית אביך ואנו זנין אותה, אלא זנין אותה בבית בעלה ונחתינו לה מדור לפि כבודה. אמרה אי אפשר לזו מבית אבא, יכולים הירושים לומר לה, אם אף אצלנו יש לך מזונות, ואם אין אף אצלנו אין לך מזונות. אם היתה טעונה מפני שהיא יולדת והן ילדים, זנין אותה והיא בבית אביה: